

Quà Giáng Sinh Cho Cha

Đang ngủ say tự nhiên anh Rob thức giấc và tỉnh ra hẳn. Mới bốn giờ sáng, giờ mà trước kia cha anh vẫn thường gọi anh dậy để ra giúp ông vắt sữa bò. Thật lạ, những thói quen từ lúc còn nhỏ bây giờ vẫn gắn liền với anh. Đã năm mươi năm rồi, cha anh mất cũng đã ba mươi năm, mà mỗi buổi sáng anh vẫn thức giấc vào lúc bốn giờ. Anh đã tập được thói quen ngủ thêm vào buổi sáng, nhưng hôm nay là lễ Giáng Sinh, anh không muốn ngủ thêm nữa.

Anh thả hồn về quá khứ, nghĩ về chuyện quá khứ là điều lúc này anh thường làm một cách dễ dàng. Năm đó anh mới mười lăm tuổi, sống trong nông trại của cha. Anh thương cha lắm, nhưng anh không nhận biết điều đó cho đến một ngày, đó là vài ngày trước lễ Giáng Sinh, khi anh nghe những lời cha nói với mẹ:

–Bà ơi, buổi sáng tôi không muốn đánh thức thằng Rob dậy, nó đang tuổi lớn, nó lớn mau quá, nó cần ngủ nhiều. Bà không tưởng tượng được mỗi khi tôi gọi nó dậy nó đang ngủ say chừng nào. Phải mà tôi làm việc một mình được thì tôi không gọi nó dậy làm gì.

Mẹ anh nói:

–Ông đâu có làm một mình được, với lại nó lớn rồi, rồi cũng đến lúc nó phải tự lo tự làm thôi.

Và anh nghe cha anh nói:

–Bà nói đúng nhưng mà thật lòng tôi không muốn gọi nó dậy sớm như vậy.

Khi nghe câu cha nói, tâm trí của Rob bỗng sáng lên một ý nghĩ đặc biệt: cha thương anh rất nhiều! Chẳng bao giờ Rob nghĩ đến tình thương của cha. Tình cha con có đó, cha thì phải thương con, đó là chuyện dĩ nhiên, anh không nghĩ gì về tình thương của cha. Cha mẹ anh cũng chẳng bao giờ nói là ông bà thương con. Ông bà không có thì giờ để nghĩ hay nói những điều đó. Lúc nào ông bà cũng bận rộn với bao nhiêu công việc trong nông trại.

Biết cha thương mình, Rob không muốn chậm chạp lười biếng, để cha phải gọi hai ba lần mới dậy. Dù buồn ngủ, anh cố ngồi dậy, ra khỏi giường. Mắt vẫn còn buồn ngủ nhưng anh cố gắng thay quần áo và ra khỏi phòng. Đêm hôm đó, anh còn nhớ đó là buổi tối trước ngày lễ Giáng Sinh, năm anh mười lăm tuổi. Đêm đó anh nằm suy nghĩ: ngày mai là Giáng Sinh rồi nhưng gia đình anh nghèo. Điều đặc biệt trong ngày Giáng Sinh của gia đình anh chỉ là được ăn gà tây do cha anh nuôi và ăn bánh *pie* mẹ anh làm. Mấy người chị của anh thường

may một cái gì đó làm quà cho người trong gia đình. Cha mẹ anh thì mua cho anh cái gì anh cần dùng, không chỉ một cái áo ấm nhưng có lẽ còn những món quà khác nữa, có khi ông bà kèm thêm một quyển sách. Trong năm anh cũng có để dành tiền để mua cho cha và mẹ, mỗi người một món quà. Anh suy nghĩ: năm nay đã mười lăm tuổi, mình phải tặng cho cha một món quà gì quý hơn, tốt hơn. Như lệ thường mỗi năm, hôm trước anh đã đi đến tiệm “Mười-Xu” mua cho cha một cái cà-vạt. Anh thấy món quà đó cũng được, nhưng tối nay, đêm trước lễ Giáng Sinh anh nằm và suy nghĩ: giá mà mình được nghe cha mẹ nói chuyện với nhau sớm hơn thì mình đã có đủ thì giờ để dành thêm tiền để mua cho cha một món quà đặc biệt hơn.

Rob vẫn nằm trên giường, nhìn qua cánh cửa sổ nhỏ của căn gác, anh thấy đêm nay các vì sao thật sáng, hình như sáng hơn những đêm trước. Có một vì sao thật là sáng và anh nghĩ, có lẽ đó là vì sao ở làng Bết-lê-hem ngày xưa. Anh nhớ khi còn nhỏ, có lần anh hỏi cha:

–Ba ơi, chuông chiên là cái gì?

Cha anh trả lời:

–Là chỗ nuôi súc vật, cũng giống như của nhà mình vậy.

Rồi anh nghĩ: “Vậy là lúc đó Chúa Giê-xu sinh ra trong một chỗ nuôi súc vật giống như của nhà

mình, và chính trong chuồng súc vật đó, các mục đồng và những nhà thông thái đã đem dâng cho Chúa Hải Đồng những món quà Giáng Sinh đặc biệt!” Ý tưởng đó đến với anh một cách rõ ràng, sáng lòa lên như những lưỡi kiếm bằng bạc. Bỗng anh nghĩ: “Tại sao mình không tặng cho cha một món quà đặc biệt ngay trong chuồng bò của nhà mình? Mình có thể dậy sớm, dậy trước bốn giờ sáng, mình có thể lén vào chuồng bò, vắt sữa giùm cho cha. Mình có thể làm công việc đó một mình. Vắt sữa xong, mình dọn dẹp sạch sẽ. Khi cha thức dậy, đi vào chuồng bò để vắt sữa, ông sẽ thấy là có người đã làm hết cho ông rồi, và ông sẽ biết người đó là ai.”

Đến ba giờ kém mười lăm, Rob thức dậy, thay quần áo rồi sè sẹ đi xuống nhà dưới. Anh đi thật cẩn thận để không có một tiếng động nào. Trên nóc chuồng bò, một vì sao thật sáng chiếu xuống. Máy con bò nhìn anh, vừa ngái ngủ, vừa ngạc nhiên. Anh nói thầm với chúng: “Chào các bác!” Anh cho mỗi con bò một ít cỏ khô rồi lấy mấy thùng đựng sữa ra và chuẩn bị vắt sữa. Anh chưa bao giờ vắt sữa bò một mình như vậy, nhưng anh thấy cũng dễ. Vừa làm anh vừa nghĩ đến nỗi ngạc nhiên của cha: Sáng nay ông sẽ vào đánh thức anh dậy, nói rằng ông sẽ xuống chuồng bò trước, rồi anh xuống giúp ông. Ông sẽ đi đến chuồng bò, mở cửa và sẽ đi lấy hai cái thùng đựng sữa, nhưng hai cái thùng không còn đó mà ở trong nhà để sữa và đã đầy sữa rồi. Công tác vắt sữa bò sáng nay dễ hơn là anh nghĩ. Đây là lần đầu tiên anh làm việc này mà không xem là bổn phận mình phải làm. Đây là món quà anh tặng cho

cha, người yêu thương anh. Khi hai thùng sữa đã đầy, anh Rob dậy lại, đóng cửa nhà để sữa thật cẩn thận và dọn dẹp mọi sự sạch sẽ.

Anh trở về phòng, anh chỉ có một phút để thay quần áo và lên giường nằm, vì cha anh đã thức dậy. Anh lấy mền phủ cả người, làm như đang ngủ say. Cha anh mở cửa phòng và gọi:

–Mình phải dậy con ơi, dù bữa nay là lễ Giáng Sinh.

Anh trả lời, làm như đang ngủ:

–Dạ!

Cha anh nói:

–Ba đi xuống trước chuẩn bị rồi con xuống nhen!

Xong ông đóng cửa phòng lại. Rob nằm yên trên giường, cười một mình. Chỉ vài phút nữa là cha anh sẽ biết hết mọi việc. Tim anh đập thình thịch như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Những phút giây này sao mà dài quá, mười phút, rồi mười lăm phút trôi qua. Anh không biết là bao lâu nữa. Rồi anh nghe tiếng chân cha đi lên. Cánh cửa phòng mở ra, anh nằm yên không nhúc nhích.

Cha anh lên tiếng:

–Rob!

–Dạ, thưa Ba!

Cha anh cười, tiếng cười thật lạ, giống như tiếng khóc:

–Con tưởng Ba không biết sao?

Ông đến đứng bên cạnh giường, kéo mền của anh ra. Anh nói:

–Đó là quà Giáng Sinh con tặng cho Ba.

Anh ngồi dậy quơ tay tìm cha và ôm ông thật chặt. Hai cánh tay cha cũng ôm lấy người anh. Trời vẫn còn tối, hai cha con không nhìn thấy mặt nhau.

Cha anh nói:

–Cảm ơn con, chưa bao giờ có một người nào làm cho cha một điều tốt đẹp như thế.

Anh đáp:

–Con chỉ muốn Ba biết rằng, con muốn làm một đứa con ngoan. Những lời đó tự nhiên thoát ra khỏi miệng anh, anh không biết mình nói gì, nhưng lòng anh tràn ngập yêu thương. Vài giây sau, cha anh nói:

–Vậy thì chắc bây giờ Ba có thể trở vào giường ngủ thêm chút nữa. Ồ, nhưng mà không được, mấy đứa nhỏ dậy hết rồi. Mỗi buổi sáng Giáng Sinh, khi mấy đứa con ra nhìn cây Noel, Ba chẳng bao giờ có mặt với mấy đứa con, vì năm nào Ba cũng phải ở ngoài chuồng bò vắt sữa. Thôi dậy, ra đây với Ba!

Anh Rob ra khỏi giường, thay quần áo và đi xuống nhà dưới, đến bên cây Giáng Sinh, mặt trời đã mọc lên, thay thế cho vì sao sáng lúc nãy. Ôi, Giáng Sinh năm nay vui quá, tim anh lại đập mạnh lần nữa. Anh vừa ngượng ngùng vừa hãnh diện khi cha anh sung sướng kể lại cho mẹ anh và các em nghe chuyện anh đã dậy sớm, một mình làm xong công việc mà ông phải làm. Cha anh nói với anh:

–Con biết không, từ trước đến giờ, đây là món quà Giáng Sinh mà ba thích nhất. Ngày nào ba còn sống ba sẽ không bao giờ quên. Mỗi buổi sáng lễ Giáng Sinh ba sẽ

lại nhớ đến món quà con tặng cho Ba hôm nay.

Anh Rob và cha nhớ mãi ngày Giáng Sinh đặc biệt năm đó. Bây giờ cha anh đã qua đời, anh nhớ ngày đó một mình. Niềm vui và hạnh phúc của Giáng Sinh đã đến với anh, khi một mình trong chuồng bò, anh tự tay làm nên món quà tình yêu chân thật đầu tiên trong cuộc đời.

Trích dịch *Christmas Day in the Morning*, của Pearl S. Buck, 1955

Ước mong quý vị cũng sẽ chọn được món quà thích hợp nhất cho người thân trong gia đình trong mùa Giáng Sinh này: món quà phát xuất từ tấm lòng tràn đầy yêu thương.

Ý Nghĩa Giáng Sinh

Chúng ta đã bước vào tháng 12 với những nhộn nhịp của Mùa Giáng Sinh. Người ta chen nhau mua sắm và nhìn vào mức độ mua sắm để đo lường sự phát triển hay suy thoái của nền kinh tế. Riêng quý vị nhìn thấy gì trong Mùa Giáng Sinh?

Giáng Sinh là ngày kỷ niệm Con Trời giáng thế và sự giáng thế đó mang ba ý nghĩa sau:

1. Giáng Sinh là ngày nhân loại được ánh sáng của Thiên Chúa soi sáng

Bảy trăm năm trước khi Chúa Giê-xu giáng sinh, nhà tiên tri Ê-sai

được Thiên Chúa mạc khải, báo trước về việc Thiên Chúa giáng trần như sau: “Dân đi trong bóng tối đã thấy ánh sáng lớn và ánh sáng đã chiếu vào nơi bóng tử thần ngự trị” (Ê-sai 9:1). Lúc Chúa Giê-xu giáng sinh, con dân Chúa thật sự đang sống trong bóng tối: bóng tối của nô lệ, nghèo khổ, bất công, áp bức... Trong khung cảnh đó, câu: “Dân đi trong bóng tối đã thấy ánh sáng lớn” thật đúng và thích hợp.

Hơn hai ngàn năm đã trôi qua kể từ ngày Chúa Giê-xu giáng sinh, con người đã tiến bộ vượt bậc và ngày nay ta không thể nói là mình đang sống trong bóng tối. Tuy nhiên, nhìn vào thực tế, một bóng tối khác đang bao trùm trên nhân loại. Bóng tối của tội lỗi, gian ác, xấu xa, của những hình thức tội ác người ta không bao giờ ngờ đến. Mở một tờ báo, theo dõi một bản tin, cũng đủ thấy cái bóng tối đang bao trùm trên nhân loại. Cái bóng tối của thế kỷ chúng ta không nằm trong khoa học kỹ thuật, cũng không nằm trong hiểu biết của con người, nhưng trong tình trạng xuống dốc của đạo đức. Lương tâm con người đã trở thành chai lì, làm điều sai quấy mà không một mảy may khó chịu.

Chính trong bóng tối đó của nhân loại mà Giáng Sinh vẫn còn ý nghĩa. Trong Mùa Giáng Sinh này, điều chúng ta cần làm là nhìn lên ánh sáng của Thiên Chúa. Ánh sáng đã ban cho nhân loại qua việc Chúa Giê-xu giáng sinh. Khi đến trần gian, Chúa Giê-xu đã tuyên bố: “Ta là ánh sáng của thế giới, người nào theo Ta sẽ không đi trong bóng tối nhưng có ánh sáng sống” (Phúc Âm Giăng 8:12). Ánh sáng đã đến nhưng con người khước từ ánh sáng nên vẫn tiếp tục sống

trong bóng tối. Lời Chúa dạy: “Ánh sáng đã đến trần gian nhưng người ta yêu bóng tối hơn ánh sáng vì việc làm của họ là xấu xa” (Phúc Âm Giăng 3:19).

Giáng Sinh là ngày ánh sáng của Thiên Chúa đến với con người. Ánh sáng đó đã đến và soi sáng khi người ta chịu đi trong ánh sáng. Nhưng ánh sáng cũng trở thành bóng tối nếu người ta quay lưng lại với ánh sáng. Quý vị đang hưởng về ánh sáng của Thiên Chúa hay đang quay lưng lại với Ngài?

2. Giáng Sinh là ngày Thiên Chúa ban cho nhân loại món quà đặc biệt

Lời tiên tri về việc Chúa Giê-xu giáng sinh được mô tả bằng những lời như sau: “Có một con trẻ sinh cho chúng ta, một con trai ban cho chúng ta” (Ê-sai 9:5a). Chữ “chúng ta” được nhắc đến hai lần cho thấy đối tượng của Giáng Sinh không ai khác hơn là con người chúng ta. Thiên Chúa giáng trần là để giải thoát con người khỏi gông cùm của tội lỗi.

Bóng tối và tội lỗi đi chung với nhau, trói buộc con người, làm cho con người không sống đúng với vai trò và chỗ đứng của mình. Khổ đau và bất hạnh vì vậy cứ tiếp diễn. Ngày nào con người quay lại với ánh sáng, để cho Thiên Chúa giải thoát, ngày ấy chúng ta mới hiểu được thế nào là giải thoát thật. Giáng Sinh là mùa người ta tặng quà cho nhau và món quà lớn nhất là Chúa Giê-xu đã được Đức Chúa Trời ban cho nhân loại hơn hai ngàn năm trước. Đây không phải chỉ là món quà của Mùa Giáng Sinh mà là của cả cuộc đời, vì qua Chúa Giê-xu, chúng ta được giải thoát, được tha thứ, được làm con Thiên Chúa. Chúa Giê-xu đã được

ban cho chúng ta nhưng chúng ta có tiếp nhận Chúa như món quà cho đời sống hay vẫn tiếp tục hững hờ trước tình yêu cao quý Chúa dành cho chúng ta?

3. Giáng Sinh là ngày con người phải tiếp nhận món quà để tận hưởng ân phúc của Thiên Chúa

Khi Chúa Giê-xu giáng sinh, Ngài được gọi bằng những danh hiệu: Cố Vấn Kỳ Diệu, Thiên Chúa Quyền Năng, Thân Phụ Vĩnh Hằng và Vương Tử Hòa Bình. Những danh hiệu này nói lên bản tính và việc làm của Chúa và cũng cho thấy những khía cạnh của đời sống con người cần đến Chúa.

Cố vấn là người hướng dẫn, khuyên bảo, khích lệ. Cố vấn cũng có nghĩa là người mưu sĩ hay vị quân sư, quyết định đường đi, nước bước của chúng ta. Chúa Giê-xu đã giáng sinh để làm người hướng dẫn cuộc đời chúng ta, nhưng chúng ta có chịu làm theo lời khuyên dạy của Ngài hay không?

Chúa chẳng những là vị Cố Vấn nhưng Ngài cũng chính là Đức Chúa Trời trong thân xác con người. Chúa chẳng những hướng dẫn nhưng cũng ban cho chúng ta sức mạnh để đương đầu với nghịch cảnh và những khó khăn trên đời vì vậy Chúa được gọi là Thiên Chúa quyền năng.

Thiên Chúa quyền năng đó cũng là người Cha nhân từ, đời đời không bao giờ thay đổi do đó Ngài mang danh hiệu Thân Phụ Vĩnh Hằng. Thiên Chúa quyền năng nói đến sức mạnh của Chúa còn Thân Phụ Vĩnh Hằng cho thấy tình yêu đời đời Chúa dành cho chúng ta.

Sau hết, Chúa Giê-xu được gọi là Vương Tử Hòa Bình vì chính Chúa đem đến cho con người an

binh thật sự: an bình nội tâm, an bình giữa người với người và trên hết, an bình giữa con người với Thiên Chúa.

Đối với các nhà doanh thương, Giáng Sinh là mùa quyết định việc thu nhập trong năm. Đối với các nhà kinh tế, Giáng Sinh là cây thước để đo mức độ lên xuống. Đối với một số người khác, đây là dịp để ăn uống, giải trí. Trẻ em thì chỉ mong chờ Giáng Sinh để được quà nhưng chúng ta cần có cái nhìn đúng hơn về Giáng Sinh. Giáng Sinh là ngày Thiên Chúa đem ánh sáng đến cho nhân loại, ban cho nhân loại món quà vô giá, là ngày Thiên Chúa đến với con người như một người cha yêu thương, người cố vấn dẫn đường và là người giải hòa, nối kết chúng ta trở lại với Thiên Chúa chí cao.

Giữa những bận rộn của Mùa Giáng Sinh, chúng ta cần dừng lại, suy nghĩ đến ý nghĩa đích thực của ngày lễ và sống với ý nghĩa đó. Ánh sáng đã đến trần gian, nhưng quý vị đã tiếp nhận Ánh Sáng chưa? Quý vị đang quay mặt hay đang quay lưng lại với ánh sáng của Thiên Chúa? Thiên Chúa ban cho quý vị món quà vô giá nhưng quý vị đã tiếp nhận món quà đó chưa? Thiên Chúa muốn ở bên cạnh quý vị, làm người Cố Vấn toàn hảo, Người Cha nhân từ, Người Giải Hòa chúng ta với Thiên Chúa và ban cho chúng ta an bình thật. Kính mời quý vị lấy đức tin, mở rộng tâm hồn tiếp đón Chúa, quý vị sẽ kinh nghiệm tất cả những điều này và sẽ kinh nghiệm ý nghĩa đích thực của Giáng Sinh.

Mục sư Nguyễn Thị

Kính mời quý vị đón nghe
Chương Trình Phát Thanh
Tin Lành hằng tuần:

• Chúa Nhật

- 8:00 am & 8:00 pm:
1430 AM, Bay Area

• Thứ Hai

- 9:30 pm: Dallas

• Thứ Ba

- 5:30 am: 106.3 FM, Nam California
- 8:30 pm: 1440 AM, Orlando

• Thứ Tư

- 7:00 pm: Seattle
- 8:30 pm: 106.3 FM
Nam California

• Thứ Năm

- 2:30 pm: 1480 AM
Nam California
- 2:30 pm: 900 AM, Houston
- 4:00 pm: 92 FM, Atlanta
- 4:30 pm: 880 AM, Houston
- 6:00 pm: 1110 AM, Sacramento
- 7:45 pm: 97.3 FM San Diego

• Thứ Sáu

- 2:30 pm: 106.3 FM
Nam California
- 6:30 pm: 1430 AM, San Jose
- 10:30 pm: 1480 AM, Nam California

• Thứ Bảy

- 2:00 pm: Washington, D.C.
- 6:30 pm: 106.3 FM (mỗi hai tuần),
Nam California
- 6:30 pm: 1240 AM, San Diego
- 7:30 pm: 97.3 FM, San Diego

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành
PO Box 2468
Fullerton, California 92837
(714) 533-2278
radio@tinlanh.org
<http://www.tinlanh.org>